

נדבת
הר"ר ישראל שיינמן הי"ו
לרגל הכנס בנו אריה לעול תורה ומצוות

מבחן מס' 83 – פרשת בשלח מסכת ביצה / פרק א' משנה ד' – פרק ב' משנה ז'

- א. זימן שנים ומצא שלשה, זימן שלשה ומצא שנים, מה הדין?
1. מותרים.
2. אסורים.
3. זימן שנים ומצא שלשה - מותרים. זימן שלשה ומצא שנים אסורים.
4. הפוך מתשובה 3.
- ב. באלו תריסים חולקים ב"ש וב"ה?
1. שאין להם ציר כלל.
2. שיש להם ציר מן הצד.
3. שיש להם ציר באמצע.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.
- ג. באיזו הלכה השתמשו ב"ה בסברת "מתוך שהותרה לצורך" וכו'?
1. נוטלין את העלי לקצב עליו.
2. מוציאין ספר תורה לרשות הרבים.
3. נותנים את העור לפני הדורסן.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.
- ד. להלכה! האם צריך שינוי בדיקת מלח או תבלין?
1. צריך.
2. לא צריך.
3. תבלין - כדרכו, ללא שינוי. מלח - מטה המדוכה על צידה ודך עיי שינוי.
4. הפוך מ-3.
- ה. להלכה! איזה משלוח דורון אסור ביו"ט?
1. עופות חיים על ידי אדם אחד.
2. תבואה.
3. עופות חיים על ידי שלשה אנשים.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.
- ו. להלכה! התחיל בעיסתו ונאבד עירובו, האם רשאי לגמור?
1. רשאי.
2. אינו רשאי.
3. דוקא אם נשאר כזית מעירובו, רשאי.
4. רק אם נשאר כלשהו מעירובו, רשאי.
- ז. חל יו"ט להיות אחר השבת, מתי מטבילין אדם וכלים לפי ב"ה?
1. מלפני השבת.
2. בשבת.
3. כלים - בשבת. אדם - מלפני השבת.
4. הפוך מ-3.
- ח. משיקין את המים... אבל לא מטבילין, למה הכוונה "לא מטבילין"?
1. לא ניתן לטהר מים טמאים.
2. אסור לטבול כלי ביו"ט.
3. אין משקין את המים בתוך כלי עץ טמא הצריך טבילה.
4. אסור לטבול מים טמאים ביו"ט.
- ט. באיזה דין מסכימים ב"ש וב"ה?
1. אין סומכין על שלמי חגיגה ביו"ט.
2. עולת נדבה אינה קריבה ביו"ט.
3. מביאים שלמי חגיגה ביו"ט.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.
- י. להלכה! מהו לרוחץ ביו"ט בחמין שהוחמו ביו"ט או בערב יו"ט?
1. הוחמו ביו"ט - רוחץ פניו ידיו ורגליו. הוחמו בערב יו"ט - רוחץ כל גופו.
2. הוחמו ביו"ט - אסור לרוחץ. הוחמו בערב יו"ט - רוחץ פניו, ידיו ורגליו.
3. רוחץ פניו ידיו ורגליו.
4. רוחץ כל גופו.

--- דעת המשנה

פרתו של ראב"ע

שלשה דברים רבי אלעזר בן עזריה מתיר וחכמים אוסרין. פרתו יוצאה ברצועה שבין קרניה.

(ביצה פ"ב מ"ח)

וברע"ב, ולא פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה אלא של שכנתו, ועל שלא מיחה בה נקראת על שמו.

מקור הדברים

מקור דבריו הם מן הגמ' (ביצה כג ע"א), שם מדייקת הגמ' מלשון המשנה "פרתו". וכי פרה אחת היתה לו!! והרי צאן ובקר רבים מאוד היו לו בשל עושרו המופלג! ועל כרחך הכוונה שלא היתה זו פרתו, אלא של שכנו.

הרב בעל עיון יעקב מקשה על כך, הרי רש"י בפרשת וישלח כותב על הפסוק ויהי לי שור וחמור. כי "דרך ארץ לומר על שוורים הרבה שור". ואם כן אולי אף כאן מה שכתוב "פרתו" כי דרך לומר על רבים בלשון יחיד.

מיישב הרב בעל בן איש חי בספרו בן יהוידע, כי מפני דרך ארץ אפשר שישנה תיבה אחת, כגון מתיבת "שוורים" לתיבת "שור", אבל אין מסתבר שמשום דרך ארץ ישנה שלושה תיבות ובמקום "יוצאים ברצועות שבין קרניהם" יכתוב "יוצאת ברצועה שבין קרניה", ועל כרחך שאין המדובר בבהמותיו אלא בפרתו של שכנו. וראה שם שמביא תירוצים נוספים.

האם אדם מצווה על שביתת בהמתו ביום טוב

מסכת ביצה מדוברת בעיקרה על דיני יום טוב, ומכך שמשנתנו מביאה דין זה במסכתין, היה מקום ללמוד כי גם ביום טוב מצווה אדם על שביתת בהמתו ואסור לבהמתו לעשות כל מלאכה.

אכן רש"י אינו סובר כך שפירש במשנתנו "פרתו יוצאת - בשבת". ומכך מדייק הגאון רבי אלחנן ווסרמן בספרו קובץ שיעורים כאן כי רש"י הוכרח לפרש שמדובר בשבת משום שסובר כדעת הרמב"ן ששביתת בהמתו אינה נוהגת ביום טוב כלל.

גם בעל תוספות יום טוב מדייק כך ממה שבהמשך משנתנו כתוב "ומקרדין את הבהמה ביום טוב", הרי שעד כה מדובר רק על שבת, כי אין אדם מצווה על שביתת בהמתו ביום טוב.

אכן הטור (סימן תקכב) סובר כי אדרבה ממשנתנו הוכחה כי אף ביום טוב אדם מצווה על שביתת בהמתו. והראיה, כי אילו מדוברת משנתנו רק בשבת, אם כן מדוע הובאה כאן פעם נוספת אחר שכבר נשנתה במסכת שבת!! ומכאן הוכחה כי במשנתנו מדובר על יום טוב, שגם בו אדם מצווה על שבת בהמתו.

הבית יוסף שם דן הצדדים הללו, ולבסוף כותב שהדעת נוטה להחמיר.

של מי היתה הפרה

בגמרא כתוב "של שכנתו היתה" משמע שהפרה היתה שייכת לאשה שהיתה שכנתו של רבי אלעזר בן עזריה. אכן בירושלמי מובא כי הפרה היתה שייכת לאשתו של רבי אלעזר בן עזריה.

ומכך שהפרה היתה שייכת לאשה מדייק בעל "מנחת חינוך" (מצוה לב) כי גם נשים מצוות על שביתת בהמתן.

באמת כן מיחה

בחידושי חתם סופר על מסכת חולין (קמב ע"א) כותב "נראה שבאמת מיחה הרבה, אלא שאנשי דורו לא קבלו תוכחה, וטעו העולם וסברו שלא מיחה וקראו הפרה על שמו, אבל האמת אינו כן, כי מיחה כפי יכולתו".

הפרה - תיקון נשמה

ברמ"ע מפאנו מובא (ספר גלגלי נשמות אות פ) כי הפרה היא תיקון אשת קרח, והיא נתנה עצה לטליתו של תכלת לבעלה ולעדתו לערער, ורצועה שבין קרניה רמז לארבע כנפות הטלית שנקראים קרנות.

תשובת המשנה - -

במדור זה יובאו הערות והארות ששלחו הנבחנים היקרים למערכת, אשר תודך כדי עריכת המבחן מצאו לנכון להעיר ולהאיר. - את ההערות ניתן לשלוח על דף התשובות.

מבחן מס' 74 / שאלה ד': פרוכת שנטמאה בנבילה...

התשובה הנכונה: (2) מטבילים אותה בחוץ ושוטחים אותה בחיל. הערה:

בדצון/העיר שזה רק בפרכות ישנה, מש"כ בגדשה שטמין אמה ע"ג האצטבא.

מבחן מס' 75 / שאלה ד':

לפי איזה סדר העלו את האיברים של התמיד למזבח? התשובה הנכונה: (3) הטוב והיפה תחילה. הערת כמה נבחנים:

מן הראוי היה לציין בשאלה 'להלכה!' כי גם בשאלה 1 - 'כדיך הלאו היה קרב' נכונה.

הערת המערכת:

ההערה נכונה, אולם כאשר אין אפשרות של תשובה "מחלוקת", הרי שכוונתנו לפי ההלכה שמביא הרע"ב.

מבחן מס' 75 / שאלה ה':

כשהוליכו את האיברים מבינת המטבחים, הניחום תחילה על הכבש, מדוע לא הביאום ישירות למזבח? התשובה הנכונה: (4) משום ברוב עם הדרת מלך. הערה:

יש לציין גם מה שמוכח במסכת שקלים (פ"א מ"א) וביב"ב שם. שטיב הדבר שא לא הביא את האיברים ישירות למזבח, משום שאר שהניחו הכהנים את האיברים על הכבש היו הלוכים לקראת קריאת שמע באשכח הצי"א. אולי זה כולל השאלה כאן 'מדוע הוצרכו אשכח פנים נוסף על השאלה האיברים מן הכבש למזבח?'

הערת המערכת:

יש מקום לומר דסיבת הדבר שהבאת האיברים היתה בשני שלבים קודם לכבש ואח"כ מן הכבש למזבח ועשו על כך פייס נוסף, היתה אכן משום "ברוב עם הדרת מלך", וזה כוונת הרע"ב כאן. ושם במס' שקלים כוונת הרע"ב לומר, שאחר שתקינו שהבאת האיברים תהיה בשני שלבים, תקינו גם שביו שני השלבים יקראו קריאת שמע, ודו"ק.

מבחן מס' 76 / שאלה א':

איזו עבודה היתה אחרי קטורת של שחר?

הערה:

כן בשאלה 2 - 'הטבח הנחמ' והן בשאלה 3 - 'הקריבת האיברים'. נכונים.

הערת המערכת:

אכן גם הקרבת איברים היתה לאחר מכן, אולם כוונתנו למה שמדגיש הרע"ב איזה עבודה היתה סמוכה להקטרת קטורת של שחר.

מבחן מס' 76 / שאלה ו':

על מי נאמר "זכר צדיק לברכה"?

התשובה הנכונה: (2) בן גמלא ובן קטיין. הערה:

ביב"ב כ"ג א"ג שזה ה"א לא על מוכבי, ה"א א"א. ונקני"ל.

מבחן מס' 77 / שאלה י':

ממתי רשאי הכה"ג להמשיך בעבודתו לאחר שילוח השעיר?

הערה: תשובות 1, 2, 4 נכונות.

תשובות למבחני כסלו

מבחן מס' 74

שקלים/פרק ז' משנה ז' - יומא/פרק א' משנה ז'

א. 4. / ב. 1. / ג. 3. / ד. 2. / ה. 1. / ו. 4. / ז. 2. / ח. 1. / ט. 2. / י. 3.

מבחן מס' 75

יומא/פרק א' משנה ו' - פרק ג' משנה ד'

א. 2. / ב. 1. / ג. 3. / ד. 3. / ה. 4. / ו. 3. / ז. 2. / ח. 1. / ט. 4. / י. 3.

מבחן מס' 76

מסכת יומא / פרק ג' משנה ז' - פרק ח' משנה א'

א. 2. / ב. 1. / ג. 4. / ד. 4. / ה. 1. / ו. 2. / ז. 4. / ח. 1. / ט. 3. / י. 3.

מבחן מס' 77

מסכת יומא / פרק ח' משנה ב' - פרק ו' משנה ח'

א. 2. / ב. 1. / ג. 2. / ד. 4. / ה. 1. / ו. 3. / ז. 4. / ח. 2. / ט. 2. / י. 2, 4, 1.

מבחן זה מוקדש לע"ז:

ר' חיים דוד שלמה בן ר' איסר ז"ל נלב"ע י"ח בשבט ר' דוד בן ר' מרדכי נלב"ע י"ט בשבט

מבחן מס' 84 - פרשת יתרו

מסכת ביצה / פרק ב' משנה ח' - פרק ד' משנה ג'

א. משום איזה כלי נטמא הכלי האמצעי בריחיים של פלפלין?

1. כלי עץ.
2. כלי מתכת.
3. כלי פְּבֶרָה.
4. כלי קיבול.

ב. דגים שניצודו ביו"ט ראשון של פסח או של ראש השנה, מתו מותר לאכלם?

1. אסור לאכלם לעולם.
2. מותר לאכלם ביום טוב שני.
3. מותר לאכלם בליל יו"ט שני של פסח בכדי שיעשו ובמוצאי יו"ט שני של ר"ה בכדי שיעשו.
4. הפוך מ-3.

ג. בכור שנפל לבור, באיזה מקרה חולקים ר' יהודה ור' שמעון?

1. כשהמום נפל בו ביו"ט.
2. כשהמום נפל בו מערב יו"ט.
3. כשהיה קבוע מערב יו"ט, אך המומחה לא הורה בו מערב יו"ט.
4. כשהיה בו מום מערב יו"ט והפך למום קבוע ביו"ט.

ד. "בהמה שמְתָה לא יזינה ממקומה". באיזו בהמה לא נהג איסור זה?

1. בבהמת חולין שהיתה מסוכנת מאתמול.
2. בבהמת חולין שלא היתה מסוכנת מאתמול.
3. בבהמת קדשים.
4. בבהמת קדשים שהיתה מסוכנת מאתמול.

ה. להלכה! איזה שימוש מותר במאזניים?

1. שקילה בליטרא.
2. שקילה כנגד פְּלִי.
3. לשמור את הבשר מן העכברים.
4. אף לא תשובה אחת נכונה.

ו. 'מפני מיצוי המידות'. מאיזה איסור נזהר בזאת אבא שאול בן בטנית?

1. ביטול בית המדרש.
2. גזל.
3. מדידה ביום טוב.
4. מלפין פני חברו.

ז. איזה דין נאמר מפני איסור טלטול מוקצה מחמת חסרון כיס?

1. אין נוטלין עצים שבמוקצה.
2. אין מתחילין בערימת התבן.
3. אין נוטלין עצים מן הסוכה.
4. אין מביאים כדי יין בסל ובקופה.

ח. אין נוטלין עצים מן הסוכה אפילו...

1. אם לא נארגו עם הדופן.
2. סוכה שאינה של מצוה.
3. מן המפוזר.
4. כל התשובות נכונות.

ט. להלכה! מהיכן מותר להביא עצים?

1. מן המכונסים שבקרפף.
2. מן הקרפף אפילו מן המפוזר.
3. מן השדה כשמכונס.
4. כל התשובות נכונות.

י. בְּמָה מותר לבקע עצים ביו"ט?

1. בקרדום.
2. במגל.
3. בצד הרחב של הקופיץ.
4. בצד הצר של הקופיץ.

מבחן זה מוקדש לרפואת

מרת חנה בת רבקה

לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

מבחן מס' 85 – פרשת משפטים
מסכת ביצה / פרק ד' משנה ד' – מסכת ראש השנה / פרק א' משנה ג'

א. להלכה! מאין מותר לקחת קיסם לחצוץ בו שיניו?

1. מהחצר.
2. מלפניו.
3. מאבוס של בהמה.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ב. האם מותר ללפן רעפים לצלות בהם?

1. אסור.
2. מותר.
3. חדשים - מותר. ישנים - אסור.
4. הפוך מ-3.

ג. באיזה אופן מועילה הזמנת גרוגרות וצימוקים? להלכה!

1. דוקא בערב שביעית.
2. גם בשאר שנים, אם הפירות מעושרים. ורושם ואומר: "מכאן ועד כאן".
3. כשאומר: "מכאן אני אוכל למחר".
4. בשאר שנים, כשהפירות אינם מעושרים, ורושם ואומר: "מכאן ועד כאן".

ד. באיזה אופן מותר להגביה תרומות ומעשרות ביו"ט?

1. לצורך אכילה ביו"ט.
2. כשנותן את התרומה לכהן בו ביום.
3. להפריש חלה מעיסה שלש ביו"ט עצמו.
4. אין אופן מותר.

ה. המוסר בהמתו לרועה, באיזה מקרה הרי היא כרגלי הרועה?

1. כשמסרה לרועה ביו"ט עצמו.
2. כשמסרה לרועה מבעוד יום.
3. כשיש רועה אחד בעיר, אפילו מסרה לו ביו"ט.
4. תשובות 2 ו-3 נכונות.

ו. המוציא גחלת או שלהבת לרה"ר, מה דינו?

1. פטור.
2. חייב.
3. גחלת - חייב. שלהבת - פטור.
4. הפוך מ-3.

ז. להלכה! המאחר את נדרו, מתי עובר ב"עשה" ומתי ב"לא תעשה"?

1. עבר עליו רגל אחד ולא הביא, עובר ב"עשה", עברו שלשה רגלים - עובר על "לא תעשה" (יבל תאחרי).
2. עברו שלושה רגלים ולא הביא - עובר ב"לא תעשה" וב"עשה".
3. רגל אחד - ב"עשה". שלשה רגלים כסדרן - ב"לא תעשה".
4. רגל אחד - ב"לא תעשה". שלשה רגלים כסדרן ב"עשה".

ח. מתי ראש השנה למעשר בהמה? להלכה!

1. באחד בתשרי.
2. באחד באלול.
3. באחד בשבט.
4. באחד בניסן.

ט. מתי נידונים על התבואה?

1. בעצרת.
2. בחג.
3. בראש השנה.
4. בפסח.

י. על איזה חודש נוסף היו השלוחים יוצאים בזמן בית המקדש?

1. אייר.
2. ניסן.
3. תמוז.
4. אב.

אמר רב חסדא מאי דכתיב "אוהב ה' שערי ציון מכל משכנות יעקב" אוהב ה' שערים המצויינים בהלכה יותר מבתי כנסיות ומבתי מדרשות, והיינו דאמר רבי חייא בר אמי משמיה דר' יוחנן דעולא מיום שחרב בית המקדש אין לו להקדוש ברוך הוא בעולמו אלא ארבע אמות של הלכה בלבד.
 (ברכות ח"ע"א)

מבחן בהלכה היומית מס' 2

מתוך דברי המחבר והרמ"א שו"ע או"ח
 סימן ג' סעיף י"ג - סימן יא סעיף יב

א. השפים קודם עמוד השחר ונטל ידיו, האם נוטל ידיו שוב כשיאור היום?

1. נוטל שוב בברכה.
2. אינו נוטל.
3. נוטל בלא ברכה.

ב. אם אין לו מים, האם מועיל קינוח ידיו בעפר לתפילה ולהעברת רוח רעה?

1. מועיל לשניהם.
2. מועיל רק לתפילה, אך לא להעברת רוח רעה.
3. הפוך מ-2.

ג. אלו ברכות אינן פותחות ב"ברוך"?

1. ברכות ההודאה.
2. ברכות המצוה.
3. ברכות הנהנין.

ד. עשה צרכיו במשך היום ונתלכלכו ידיו ששפשף בהן ורצה להתפלל, מה מברך?

1. אשר יצר.
2. על נטילת ידיים.
3. שתי הברכות. (ענט"י ואשר יצר)

ה. האם אפשר ללבוש טלית קטן, כשאין ידיו נקיות?

1. לא ילבש.
2. ילבשנו בלא ברכה, ואחר שיטול ידיו - יברך על הטלית קטן.
3. ילבשנו בלא ברכה, ואחרי נטילת ידיו, ימשמש בציצית ויברך עליו.

ו. איזה בגד נפטר בציצית של משי?

1. כל בגד
2. רק בגד משי
3. בגד משי ובגד צמר

ז. טלית שהיו לה ארבע כנפות, ואח"כ חתך כנף אחד באלכסון ועשאו שנים, מה דינה?

1. פטור מציצית.
2. מטיל ציצית בכל חמש כנפיה.
3. מטיל ארבע ציציות בארבע כנפיה המרוחקות זו מזו יותר.

ח. נתפרקו שמונת החוטים משזירתם ונעשו ששה עשר, מה הדין?

1. אם התפרק רוב אורך החוט - פסול.
2. אם נשאר בשיזור כדי עניבה - כשר.
3. אפילו נתפרקו לכל האורך - כשר.

ט. גזל חוטי ציצית, מה הדין?

1. פסול.
2. יכול להטילם בבגד.
3. לכתחילה אין להטילם בבגד, אך בדיעבד כשר.

י. מדוע אין להרחיק את הנקב יותר משלש אצבעות?

1. מפני שאינו נקרא "קנף".
2. כי אינו "על הקנף" אלא "תחת הכנף".
3. כי אינו ניכר שהוטל לשם ציצית.

שאלת רשות (מתוך דברי המשנ"ב)

מדוע עושים "עטרה" לטלית?

הנבחרים שזכו בהגרלת חודש כסלו:

- הרב ר. גר - בני ברק זכה ב-300 ₪.
- הרב ש. בנפלד - מודיעין עלית זכה ב-100 ₪.
- הרב י. עמנואל - מודיעין עלית זכה ב-50 ₪.
- ש. ב. אברמוביץ - חצור הגלילית זכה ב-50 ₪.

כ"ז טבת - כ"ח שבט תשע"ב
משנה יומית:

מסכת סוכה / פ"ד מ"ח - ראש השנה / פ"א מ"ג
הלכה יומית: (ש"ע או"ח)
סימן ג' סעיף י"ג - סימן י"א סעיף י"ב

המזכיר
המזכירה והחלכה היומית
51322 ברק בני-ברק
טל': 072-272-0000, פקס: 03-5797372

קביעות

מבחנים ב"משנה היומית" וב"הלכה היומית"

כתר תורה טבעל פה

בשבועות אלו קוראים או בתורה את פרשיות שיעבוד מצרים וגאולת בני ישראל ביד חזקה ובזרוע נטויה. בספח"ק נקראים שבועות אלו בשם ימי ה"שובבי"ם" על שם ראשי התיבות של שבועות אלו (שימות ו'ארא ב'א ב'שלח י'תרו מ'שפטים), והם מסוגלים להתעלות בתורה ועבודת ה' ולתקן את הנפש בתשובה ומעשים טובים, והדברים עתיקים ויש להם מקור בדברי ה"מגן אברהם" (או"ח סימן תרפה), וכבר דרשו דרשי רשומות את הפסוק (ירמיה ג, כב) "שובו בני שובבי"ם".

שבועות אלו התקבלו בכל תפוצות ישראל כימי תשובה ותיקון. יראי ה' די בכל אתר ואתר וכן בהיכלי הישיבות הקדושות, נטלו ימים נשגבים אלו לחיזוק ולהתעלות בעבודת ה'.

זכינו אנו להיות נמנים על לומדי ה"משנה היומית" באופן קבוע דבר יום ביומו, ועל כן יש לנו לדעת כי גם לימוד המשניות הוא תיקון ומועיל לטהרת הנשמה, וכדברי האר"י הק' הידועים ש"משנה" אותיות "נשמה". וכן מובא בספרים הק' "כי לימוד המשניות סגולתם גדולה להכניע את היצר הרע ולטהרת המחשבות" (מעבר יבוק מ"ג פכ"ט).

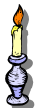
ומן הראוי להביא את דבריו הק' של השל"ה הק' (מסכת שבועות) הכותב "יצוק זהב רותח בפי האומרים מה לנו ולצרה הזאת ללמוד כל ששה סדרים... ומצאתי כתוב, המשנה הוא כתר תורה טבעל פה, ועל ידה נמצא תיקון גדול... שכל הגאולות לישראל מתעוררים מלמעלה להאיר ולהוריד כוחם...".

הנה כי כן סגולת המשניות לתקן את הנפש ולעורר את גאולת עם ישראל, ובשבועות אלו בהם קוראים בתורה על גאולת מצרים. לומדי המשניות יעוררו את הגאולה על ידי לימוד המשניות.

בהזדמנות זו נקדם בברכה את ההמונים שהצטרפו לסדר הלימוד והמבחנים עם תחילת המחזור ב"הלכה יומית".

יהי רצון שנוכה כולנו ללמוד וללמד לשמור לעשות ולקיים.

"נציב החודש"

לעילוי נשמת האשה החשובה

מרת פייגא רייזל בת ר' משה אריה ז"ל

נלב"ע כ"ג אדר א' תשע"א

זכות לימוד רבבות המשניות שע"י לומדי "המשנה היומית" וזכות השינון והידיעה על ידי המבחנים, יעמדו לעילוי נשמתה בגנוי מרומים.

את דף התשובות של המבחנים יש להחזיר עד:
יום רביעי פר' תרומה - כ"ט שבט תשע"ב:

בדואר - לרח' סוקולוב 56 בני-ברק 51322,
או לפקס: 03-5797372. (ניתן להתקשר למשרד בין השעות 09.00-14.30
לברר מהפקס התקבל.)

מבחן זה מוקדש לע"נ:

ר' שלמה לוי בן שרה ע"ה
נלב"ע כ"ג טבת ה'תשס"ה

הונצח ע"י ידידנו הנכבד מר שילי הי"ד

מבחן מס' 82 - פרשת בא

מסכת סוכה / פרק ד' משנה ח - מסכת ביצה / פרק א' משנה ג'

א. באיזו קרן של המזבח נעשו הנסכים?

1. מערבית צפונית.
2. מערבית דרומית.
3. מזרחית דרומית.
4. מזרחית צפונית.

ב. להלכה! מהו שיעור ניסוך המים?

1. רביעית ההין.
2. חצי ההין.
3. לוג.
4. שני לוגין.

ג. האם החליל דוחה שבת ויו"ט?

1. אינו דוחה.
2. דוחה.
3. דוחה שבת ואינו דוחה יו"ט.
4. הפוך מ-3.

ד. מהו "התיקון הגדול" שעשו במוצאי יו"ט הראשון של חג?

1. הדליקו מנורת זהב.
2. ניגנו בחליל.
3. ניקו את העזרה.
4. תיקנו גזוזטראות בעזרת הנשים לשיבת הנשים למעלה.

ה. כמה תקיעות היו במקדש?

1. לא פחות מעשרים וארבע ולא יותר מארבעים ושמונה.
2. לא פחות מעשרים ואחת ולא יותר מארבעים וארבע.
3. לא פחות מעשרים ואחת ולא יותר מארבעים ושמונה.
4. לא פחות משמונה עשרה ולא יותר מארבעים ושתים.

ו. מתי שהו כדי לצלות דג קטן?

1. אחרי שלש התקיעות לפתיחת שערים.
2. אחרי תשע התקיעות של תמיד של בין הערבים.
3. לפני שלש התקיעות להבטיל העם ממלאכה.
4. לפני שלש התקיעות שהבדילו בין קודש לחול.

ז. מתי תקעו "שלש (תקיעות) למילוי המים"?

1. לפני שאיבת המים.
2. לאחר שאיבת המים כשנכנסו דרך שער המים.
3. כשיצאו מהעזרה לשאוב את המים.
4. כשעמדו בשער העליון.

ח. חל יום טוב האחרון בחמישי בשבת, כמה חלות נוטלים המשמרות המתעכבים?

1. שש.
2. חמש.
3. שתיים.
4. עשר.

ט. מהו שיעור שאור וחמץ לענין איסור אכילה ולענין חיוב ביעור?

1. אכילה - זה וזה בכזית. ביעור - ב"ש אומרים: שאור בכזית חמץ בככותבת. וב"ה אומרים - זה וזה בכזית.
2. ב"ש אומרים: שאור בכזית וחמץ בככותבת. ב"ה אומרים - זה וזה בכזית.
3. ביעור - זה וזה בכזית. אכילה - ב"ש: שאור בכזית חמץ בככותבת. ב"ה: זה וזה בכזית.
4. אכילה - כביצה. ביעור: ב"ש - שאור בכזית חמץ בככותבת. ב"ה: זה וזה בכזית.

י. באיזה אופן של הולכת סולם חולקים ב"ש וב"ה?

1. בסולם של עליה.
2. בסולם של שובך כשמוליכו ברה"ר.
3. בסולם של שובך כשמוליכו ברה"י.
4. תשובות 3 ו-4 נכונות.

